

APERPTUS

Apertus.squat.gr

Εφημερίδα Τοίχου απο την κατάληψη Apertus, Φύλλο 2, Μάιος 2011

Για τα τελευταία γεγονότα κοινωνικού κανιβαλισμού

Στις 11/05, ημέρα Γενικής Απεργίας, στο κέντρο της Αθήνα οι κατασταλτικές δυνάμεις του κράτους επιτέθηκαν στην πορεία με εμμονή κυρίως στα ανεξάρτητα και ακηδεμόνευτα μπλοκ. Άγριοι ξυλοδαρμοί, δολοφονικά χτυπήματα, χημικά, χειροβομβίδες κρότου λάμψης, συλλήψεις, αιμόφυρτοι και τραυματισμένοι διαδηλωτές. Από αυτήν την δολοφονική επίθεση, ο Γιάννης Κ. από το μπλοκ της Συνέλευσης Αντίστασης και Αλληλεγγύης Κυψέλης/Πατησίων, τραυματίστηκε σοβαρά και μεταφέρθηκε με ΕΚΑΒ στο χειρουργείο του νοσοκομείου Νίκαιας σε προθανάτια κατάσταση, με σοβαρό επισκληρίδιο αιμάτωμα και κατάγματα στο κρανίο. Τώρα ο Γιάννης Κ. νοσηλεύεται διασωληνωμένος στην εντατική.

Την Τρίτη 10 Μάη, ο 44χρονος Μανώλης Καντάρης, δολοφονείται στο κέντρο της Αθήνας από αγνώστους. Αιτία της επίθεσης, πιθανώς υπήρξε η προσπάθεια αφαίρεσης μίας τσάντας που είχε μαζί του.

Η δολοφονική αυτή ενέργεια είναι συνέπεια της όλο ένα και αυξανόμενης ανέχειας, φτώχειας και εξαθλίωσης που επικρατεί σε διάφορες συνοικίες του κέντρου της μητρόπολης. Αμέσως μετά το περιστατικό, το φασιστικό παρακράτος άρχισε μια νεκρολογία διεκδικώντας ηγετική θέση στον κοινωνικό αναβρασμό. Παράλληλα ο δήμαρχος της Αθήνας, μέσα από δηλώσεις, προτρέπει τους μετανάστες χωρίς χαρτιά «να γυρίσουν σπίτια τους», δίνοντας έτσι πάτημα σε κινήσεις εναντίων των μεταναστών. Το επόμενο χρονικό διάστημα ένα συνονθύλευμα οργανωμένων φασιστών και «αγανακτισμένων πολιτών», με την συνδρομή των αστυνομικών δυνάμεων, προβαίνουν σε ρατσιστικό πογκρόμ με συνέπεια των τραυματισμό δεκάδων μεταναστών, ενώ εκδηλώνονται συνδυασμένες επιθέσεις διμοιριών και φασιστών διαδοχικά κατά των καταλήψεων Πατησίων 61 & Σκαραμαγκά και Βίλα Αμαλίας (Αχαρνών & Χέυδεν), οι οποίες αποκρούονται επιτυχώς από συντρόφισσες και συντρόφους. Επίσης τα ξημερώματα της Πέμπτης 12 Μάη στην περιοχή των Κάτω Πατησίων ένας νεαρός μετανάστης από το Μπαγκλαντές πέφτει νεκρός μαχαιρωμένος από δύο έλληνες φασίστες, οι οποίοι πρώτα τον καταδίωξαν με το μηχανάκι τους. Κάποιοι, λοιπόν, επιδιώκουν με κάθε τρόπο να διαιωνίσουν αυτή την κατάσταση.

Αυτοί οι «κάποιοι» δεν είναι άλλοι από οργανωμένους φασίστες, πλαισιωμένοι από ένα ασαφές νεφέλωμα εθνοκρονονών κατοίκων και καταστηματαρχών, μπράβων και νταβάνων, σε συνδυασμό με φαιδρές προσωπικότητες του δεξιού πολιτικού παρασκηνίου. Αυτοί, λοιπόν, οι «κάποιοι» που άλλοτε πυροβολούν και μαχαιρώνουν «για την πατρίδα που βάλλεται» και άλλοτε αυτοανακηρύσσονται υπερασπιστές των «φτωχών πλην τίμιων ελλήνων», είναι που θέλουν να στρέψουν τους ντόπιους με κάθε τρόπο εναντίων των μεταναστών. Οι γειτονιές του πολυεθνικού προλεταριάτου στην Αθήνα, την Ηγουμενίτσα, την Πάτρα, την Άρτα και αλλού, μετατρέπονται σε πεδία όπου εκδηλώνεται η ρατσιστική και κατασταλτική πολιτική του κράτους και σε τόπους όπου συναντιούνται οι κοινές επιδιώξεις του κράτους και των αφεντικών με τις εθνοκυριαρχικές φαντασιώσεις των φασιστών. Με λίγα λόγια το ένα χέρι νίβει το άλλο...

Όλος αυτός ο αναβρασμός είναι απόρροια της λογικής του παραλόγου ενός συστήματος που αντιμετωπίζει τις συνέπειες της αντιαθρώπινης στρατηγικής του. Το υπάρχον σύστημα είναι που δημιουργεί περιοχές και συνθήκες εξαθλίωσης. Το υπάρχον σύστημα είναι που δημιουργεί τους πολέμους, την φτώχεια, την ανέχεια και αναγκάζει τους ανθρώπους να εγκαταλείψουν τις εστίες τους για να περιπλανηθούν στον «παράδεισο» της ελληνικής βαρβαρότητας. Οι κρατικοί μηχανισμοί, ενώ θέλουν να παρουσιαστούν σαν εγγυητές της κοινωνικής ειρήνης, δεν είναι τίποτα άλλο από μηχανισμούς φίμωσης κάθε φωνής αμφισβήτησης και καταστολής κάθε πράξης αντίστασης.

Σημαντική, από άποψη συμβολισμού, είναι η χειρονομία της χήρας του Μ. Καντάρη να επιστρέψει τα λουλούδια που της έστειλε ο αρχηγός της φασιστικής «Χρυσής Αυγής», δείχνοντας στην κοινωνία ποιος είναι ο ρόλος των σύγχρονων ταγματασφαλιτών σε αυτήν την τραγωδία.

Όποιος κάνει ότι δεν καταλαβαίνει ή σφουριζει αδιάφορα έχει πάρει ήδη θέση.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ-ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ-ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ

Ενάντια στην βία του κράτους, του παρακράτους και των αφεντικών

ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΑΜΠΟΥΚΙΚΗ ΣΤΑΣΗ ΠΑ.Μ.Ε, ΚΚΕ, ΚΝΕ ΣΤΟ ΑΓΡΙΝΙΟ

11 Μαΐου: Ημέρα γενικής απεργίας και διαδηλώσεων σε όλη την Ελλάδα. Μια τέτοια μέρα, στο Αγρίνιο, το ΠΑΜΕ αποφάσισε πως η κεντρική πλατεία και οι κοινωνικοί αγώνες είναι δικό του τσιφλίκι. Έτσι, λοιπόν, αποφάσισε να βαφτίσει οποιοδήποτε άλλο αγώνα προβοκάτσια και να «καθαρίσει» ένα δημόσιο χώρο από όσους αυτοκαθορίζονται και αποφασίζουν να κατέβουν στους δρόμους αδιαμεσολάβητα χωρίς τη αιγίδα του.

Πιο συγκεκριμένα, άτομα του αναρχικού-αντιεξουσιαστικού χώρου, που είχαν δημόσια καλέσει συγκέντρωση την ίδια μέρα στην πλατεία Δημοκρατίας, με την εμφάνιση τους στην πλατεία και ενώ άνοιγαν το πανό, δέχτηκαν επίθεση από μέλη του ΠΑΜΕ με σκοπό την απώθησή τους. Στη συνέχεια έκαναν αλυσίδες αποκλείοντας την είσοδο στην πλατεία. Ταυτόχρονα τραμπούκισαν σύντροφο που μοίραζε εργατική ανένταχτη εφημερίδα, ακολουθώντας πιστά τακτικές που θυμίζουν σταλινικές εποχές.

Όμως δεν είναι η πρώτη φορά που γίνεται κάτι τέτοιο...

Στην απεργία της 23 Φλεβάρη ΠΑΜΕ, ΚΚΕ, ΚΝΕ τραμπούκισαν αριστερούς αγωνιστές, οικολόγους επειδή «τόλμησαν» να σηκώσουν πανό στη κεντρική πλατεία που όπως λένε «καλεί μόνο το ΚΚΕ».

Το πρωί της 1ης Μαΐου δεκάδες μέλη του ΠΑΜΕ, ΚΚΕ και ΚΝΕ επιτίθεται σε ομάδα 15 περίπου αναρχικών-αντιεξουσιαστών και ανέντακτων νεολαίων, επειδή ανάρτησαν πανό με τα χρώματα της αναρχικής σημαίας που ανέγραφε το σύνθημα: ΚΟΚΚΙΝΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΚΡΕΜΑΣΜΕΝΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ. Άρχισαν να βρίζουν και να απειλούν τους συντρόφους για να κατεβάσουν το πανό και να απομακρυνθούν από την πλατεία. Οι σύντροφοι χωρίς να κάνουν ούτε ένα βήμα πίσω υπερασπίστηκαν με όλα τα μέσα τόσο το πανό όσο και την αξιοπρέπειά τους που δεν τους επέτρεπε να υπαναχωρήσουν μπροστά στις τραμπούκικες επιθέσεις.

Το τσιφλίκι αυτό που θέλουν να θεσμοθετήσουν ΚΚΕ και ΠΑΜΕ δε θα περάσει. Οι πλατείες και γενικά όλοι οι δημόσιοι χώροι δεν ανήκουν σε εργατοπατέρες εργολάβους του Εργατικού Κέντρου. Είναι καιρός να το καταλάβουν. Σε κάθε πρωτομαγιά, κάθε 17 Νοέμβρη, κάθε γενική απεργία, κάθε κοινωνικό αγώνα η πλατεία του Αγρινίου θα είναι ανοικτή για όλους.

ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΧΩΡΟΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΣΙΦΛΙΚΙ ΚΑΝΕΝΟΣ.

Κείμενο από: Αναρχικοί-ές, Αντιεξουσιαστές-τριες, Αυτόνομοι Εργάτες-τριες, Άνεργοι, Φοιτητές, Μαθητές

Πογκρόμ στους μετανάστες για μια «ανθρώπινη Ηγουμενίτσα»

Στις 3/5/2011 πραγματοποιήθηκε η προγραμματισμένη συγκέντρωση της Επιτροπής Αγώνα για να γίνει η Ηγουμενίτσα μια «ανθρώπινη πόλη», με αποκλεισμό του λιμένα της πόλης και αίτημα-πίσημη προς τις αρχές να φύγουν οι μετανάστες. Στην συγκέντρωση συμμετείχαν 400-500 άτομα ενώ σε κοντινή απόσταση παραβρίσκονταν 7 διμοιρίες ΜΑΤ, ΟΠΚΕ και ασφαλίτες. Την ώρα της συγκέντρωσης σύντροφοι παρακολουθούσαν τις εξελίξεις παίζοντας ποδόσφαιρο μαζί με τους μετανάστες. Κατά τη διάρκεια του ποδοσφαιρικού αγώνα γνωστό φασιστοειδές χαιρέτησε ναζιστικά και άτομα της συγκέντρωσης έριξαν καπνογόνο και κροτίδες με σκοπό να προκαλέσουν τους μετανάστες. Η μόνη αντίδραση των μεταναστών ήταν να χειροκροτήσουν και να σχηματίσουν το σήμα της νίκης με τα δάχτυλά τους. Αυτό ήταν η αρχή. Στην συνέχεια όμως τα γεγονότα άρχισαν να κλιμακώνονται, μιας και κάποιοι ήθελαν οπωσδήποτε να προκαλέσουν και να επιτεθούν στους μετανάστες. Στην συνέχεια τα επεισόδια οξύνθηκαν. Οι μετανάστες αποσύρθηκαν στο βουνό όπου και διαμένουν, ενώ πλήθος από την συγκέντρωση πετούσε πέτρες και εξορμούσε εναντίων τους. Ακολούθησαν 4-5 ώρες με πετροπόλεμο, οδοφράγματα και ασταμάτητο καταγισμό δακρυγόνων και χημικών από τα ΜΑΤ. Τα δακρυγόνα δεν σταμάτησαν να πέφτουν καλύπτοντας το βουνό με ένα άσπρο πέπλο καπνού, ενώ το πλήθος της συγκέντρωσης αποτελούσε μία άτυπη βάση ανεφοδιασμού της άγριας φασιστονεολαίας της Ηγουμενίτσας.

Όλοι αυτοί που θέλουν «να πετάξουν τους μετανάστες στο λιμάνι», λειτουργούν ως άτυπη εφεδρεία των δυνάμεων καταστολής. Όλοι αυτοί που παραβρίσκονταν στις οδομαχίες, που ναι μεν δεν πετούσαν πέτρες προς τους μετανάστες, αλλά χειροκροτούσαν και επευφημούσαν τα «νιάτα της Ηγουμενίτσας», έχουν πάρει ξεκάθαρα θέση: Δεν θέλουν μία «ανθρώπινη» Ηγουμενίτσα, αλλά μια Ηγουμενίτσα χωρίς τους «μιαρούς» μετανάστες.

Απέναντι στον κοινωνικό αποκλεισμό, την ξενοφοβία και την ρατσιστική βία, προτάσσουμε την αλληλεγγύη ως συνιστώσα του αγώνα των μεταναστών για αξιοπρέπεια και χειραφέτηση. Μια αλληλεγγύη, που αποτελώντας μια βαθμίδα προς συνεύρεση και σύμπραξη, στρέφεται ενάντια σε κάθε είδος ρατσισμό από όπου και αν αυτός πηγάζει ή προέρχεται.

Κοινοί αγώνες ντόπιων και μεταναστών
ΓΙΑ ΕΝΑ ΚΟΣΜΟ ΧΩΡΙΣ ΠΑΤΡΙΔΕΣ,
ΣΥΝΟΡΑ, ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ, ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ